

Onsdag den 12. juli 2017, kl. 15:30

MATHIAS REUMERT, slagtøj (DK)

Jonathan HARVEY (1939 – 2012)

At a Cloud Gathering –3. sats (2006), 7'
(Danmarkspremiere)

Pierre JODLOWSKI (f. 1971)

Time & Money, 1. sats (2003), 6'

Javier ALVAREZ (f. 1956)

“Temazcal” (= ‘Brændende vand’)
for maracas og bånd (1984), 8'

Karlheinz STOCKHAUSEN (1928 -2007)

Zyklus (komposition nr. 9, 1959), varighed max. 20'

Koncerten optages

DR P2

10:00 Et kvarter med gårsdagens kunstner
15:30 **Mathias Reumert, soloslagtøj**
17:15 Koncertintroduktion v/Mathias Hammer
20:00 Quatuor Ébène (F) med Martin Fröst (S), klarinet

12 juli

Hindsgavl Festival
49. sæson 2017

Mathias Reumert, soloslagtøj

Mathias har skrevet følgende om musikken:

Jonathan HARVEY (1939 – 2012) **At a Cloud Gathering – section 3 (2006)**

Da Jonathan Harvey i 2009 var *composer in residence* ved Summer Institute for Contemporary Performance Practice på New England Conservatory i Boston, Massachusetts, hvor jeg i en årrække underviste, scannede jeg hans værklister for slagtøjsstykker og faldt over *At a Cloud Gathering*. Det er et langt værk for soloslagtøj og elektronik, komponeret til en danseforestilling. Jeg omarbejdede en enkelt sats fra værket til at kunne opføres separat og uden dans og uropførte denne version med komponisten siddende bag mixerpulten.

Harvey døde i 2012, og jeg nåede aldrig at spørge ham om hvad titlen *At a Cloud Gathering* hentyder til. Jean-Yves Bosseur skriver følgende om værkets tilblivelse:

“Jonathan Harvey og [koreografen] Susan Buirge besøgte tibetanske klostre ved foden af Himalayabjergene og indsugede stemningen omkring nytårsfesten med lamaernes dans og musik, som relaterer sig til Buddhistiske rensesritualer... Komponisten hævder: Hvis man ikke kan frigøre sig fra sine psykologiske tilbøjeligheder, er det umuligt at opnå en - i ordets reneste forstand - autentisk åndelig erkendelse. Harvey førte lange samtaler med lamaerne om deres religiøse praksis og opfattelse af verden, og observerede, at til trods for undertrykkelse og eksilering er lamaerne de mest fredfyldte mennesker, han har mødt. Dette står i modsætning til deres musik, som rummer en ekstrem vildskab. Og det, som Harvey og Buirge søgte efter, synes at have været netop denne ekstreme dimension: for Harvey handler det om at søge mod en åndelig alkymi, glødende som ilden, gammel som jorden, fri som himlen”.

Pierre JODLOWSKI (f. 1971) **Time & Money, I. sats (2003)**

Time & Money er komponistens Pierre Jodlowskis kommentar til det moderne samfunds omgang med tid og penge. Med hans egne ord: “en måde at udfordre vores absurde økonomiske system, som er dømt til at fejle. Mit oprør er overført og

koncentreret til musik, og ligger således til grund for mit arbejde”.

Man kan have disse ting i baghovedet, når man hører *Time & Money* - eller man kan nøjes med at nyde værket for hvad det først og fremmest er: ren magi forklædt som performance kunst.

Javier ALVAREZ (f. 1956) **“Temazcal” for maracas og bånd (1984)**

Ordet *temazcal* stammer fra aztekernes oprindelige sprog, nahuatl, og betyder “brændende vand”.

Materialet, som ligger til grund for maracas-stemmen, er hentet fra traditionelle rytmemønstre, som findes i latinamerikansk musik, særligt fra Caribien, det sydøstlige Mexico, Cuba, Mellemamerika, Colombia og Venezuela. I musik fra disse egne bliver maracas alene brugt som et slags akkompagnementsinstrument - bortset fra i Venezuela, hvor instrumentet har en solistisk rolle. Det var med den venezuelanske tradition i baghovedet, at Alvarez forestillede sig “et stykke, hvor udøveren måtte mestre korte rytmemønstre og med stor virtuositet kombinere dem og skabe større, komplekse rytme-strukturer, som igen kunne overlappes hinanden og sættes op mod tilsvarende passager på bånd - og således skabe et tætvet polyfonisk net.”

Karlheinz STOCKHAUSEN (1928 -2007) **Zyklus (komposition nr. 9, 1959)**

Stockhausens *Zyklus* er det første værk for soloslagtøj i musikhistorien, som er komponeret for et specifikt sæt instrumenter. I *Zyklus* og andre værker eksperimenterer Stockhausen med såkaldt 'aleatorisk' musik (tilfældighedsmusik), hvor han overlader en række valg til udøveren, men samtidig sætter rammerne for disse valg. Valgfriheden placerer stykket et sted mellem traditionel partiturmusik (med stærk binding af udøveren) og fri improvisation. Udøverens valg gælder fx musikkens struktur: En opførelse af stykket kan starte på en hvilken som helst tone i det spiralindbundne partitur. Når man har bladret alle siderne igennem, er man tilbage til den side, man begyndte på, og stykket er slut, når man

10:00 Et kvarter med gårsdagens kunstner
15:30 **Mathias Reumert, soloslagtøj**
17:15 Koncertintroduktion v/Mathias Hammer
20:00 Quatuor Ébène (F) med Martin Fröst (S), klarinet

Mathias Reumert, soloslagtøj

har spillet præcis den tone, man begyndte med. Altså en lukket cirkel – jf. titlen.

Den mindst valgfrie musik i *Zyklus* findes på en fortløbende tidslinje, som styrer musikken: Så snart udøveren har etableret et "tempo", fx 1 centimeter på papiret = 1 sekund, er opførelsens varighed fastlagt. Tidslinjen indeholder dels traditionelt noterede toner og rytmer, dels friere notation: Fx kalligrafiske linjer i forskellige udformninger, som musikeren må omsætte til glissandi. Eller små kasser med en masse små prikker – det angiver, at man skal spille på tomtommer, men konkret rytme og rækkefølge er overladt til musikeren: Tætheden af prikker i en given kasse skal omsættes til hastighed af spillede toner - og størrelsen af prikkerne skal modsvares af styrkegrad.

Endnu større valgfrihed findes i en notationsform, som kører simultant med og uafhængigt af tidslinjen: geometriske kasser, som indeholder hundredvis af usorterede musikalske fragmenter. Det er op til musikeren at vælge både hvilken rækkefølge disse fragmenter skal spilles i og hvordan de skal times. Skal de indpasses nydeligt mellem fraserne på den fortløbende tidslinje? Eller skal de spilles som et forstyrrende element direkte oveni disse fraser? Eller skal de usorterede fragmenter formes til en selvstændig musik med egen puls, som kører uafhængigt af musikken på tidslinjen - og lader dette sig overhovedet gøre rent fysisk?

Også udøverens kombination af køller og stikker påvirker ikke bare musikkens klang, men også form. Trommestikker er optimale til én type trommespil. Vibrafonkøller er optimale til en anden type trommespil - men allerbedst til vibrafon. Triangelpind er det eneste, der lyder godt på en triangel, men kan samtidig bruges som specialeffekt på andre instrumenter. Men hvad stiller en udøver op, når - som det er tilfældet i det meste af *Zyklus* - alle disse og flere andre typer instrumenter er involveret i én og samme frase?

Velkommen til Karlheinz Stockhausens endeløse spiral af musikalske ubekendte!

Mathias Reumert, 2017

Om Mathias Reumert

Mathias Reumert (f. 1980) er percussionist, dirigent, arrangør og leder af crossover ensemblet Ekkozone.

Som solist har han optrådt i store dele af Europa og USA og stået bag talrige uopførte. Han har et omfattende samarbejde med komponister, og har arbejdet med bl.a. Jonathan Harvey, Roger Reynolds, Pierre Jodlowski, Per Nørgård og Poul Ruders.

Tidligt i sin karriere modtog han førstepriser ved tre vigtige internationale konkurrencer, deriblandt Gaudeamus Interpreters' Competition i Amsterdam. I 2010 skabte duoen Reumert/Hildebrandt musikforestillingen 'Et Trommespil', som siden har været sat op på tre danske teatre samt på Meyerhold Theatre i Moskva og Borusan Music House i Istanbul.

I 2013 dannede Mathias Reumert crossover ensemblet Ekkozone. Han medvirker som solist – og senest også som dirigent – på adskillige CD'er fra Dacapo Records.

Hans dvd med titlen 'Solo' udkom på det amerikanske selskab Metier i 2015. Samme år modtog han Musikanmelderingens Kunstnerpris.

www.mathiasreumert.com

10:00 Et kvarter med gårsdagens kunstner
15:30 **Mathias Reumert, soloslagtøj**
17:15 Koncertintroduktion v/Mathias Hammer
20:00 Quatuor Ébène (F) med Martin Fröst (S), klarinet

